

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Równość płci oraz równouprawnienie kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju

P6_TA(2008)0103

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie równości płci oraz równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju (2007/2182(INI))

(2009/C 66 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2007 r. w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju (COM(2007)0100),
- uwzględniając konkluzje: „Równość płci i równouprawnienie kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju” przyjęte w dniu 14 maja 2007 r. przez Radę ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych oraz przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 806/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wspierania równości płci w ramach współpracy na rzecz rozwoju ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 2, art. 137 oraz art. 141 Traktatu WE,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej proklamowaną w 2000 r. ⁽²⁾, a w szczególności jej art. 23,
- uwzględniając konwencję ONZ z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
- uwzględniając IV światową konferencję na temat kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., deklarację i platformę działania przyjętą w Pekinie, jak również następujące po nich dokumenty sesji specjalnych Narodów Zjednoczonych Pekin +5 oraz Pekin +10 w sprawie dalszych działań i inicjatyw w celu wdrożenia deklaracji pekińskiej i platformy działania, przyjęte odpowiednio 9 czerwca 2000 r. oraz 11 marca 2005 r.,
- uwzględniając milenijne cele rozwoju przyjęte na szczycie milenijnym ONZ we wrześniu 2000 r., a w szczególności MCR dotyczący propagowania równości płci i równouprawnienia kobiet jako warunku wstępnego do likwidacji głodu, ubóstwa i chorób, wprowadzenia równości na wszystkich poziomach nauczania i we wszystkich dziedzinach pracy, równego zarządzania zasobami i równej reprezentacji w życiu publicznym i politycznym,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Europejskiej zatytułowane „Milenijne cele rozwoju 2000–2004” (SEC(2004)1379),
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 16 i 17 grudnia 2004 r., potwierdzające pełne zaangażowanie Unii Europejskiej w realizację milenijnych celów rozwoju oraz spójności polityki,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie roli Unii Europejskiej w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju (MCR) ⁽³⁾ oraz z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju — bilans półmetka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie strategii rozwoju dla Afryki ⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stosunków między UE a Afryką ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie wspierania rozwoju rolnictwa w Afryce ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, s. 311.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0274.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, s. 475.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0483.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0577.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając rezolucję 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa przyjętą w dniu 31 października 2000 r. (UNSCR 1325 (2000)), a w szczególności jej ust. 1 wzywający państwa członkowskie do „zapewnienia większej reprezentacji kobiet na wszystkich szczeblach decyzyjnych instytucji krajowych, regionalnych i międzynarodowych [...]”,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus europejski” (Konsensus europejski w sprawie rozwoju) podpisane w dniu 20 grudnia 2005 r. ⁽¹⁾ oraz europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej z grudnia 2007 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r. w Kotonu umowę o partnerstwie zawartą pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej ⁽³⁾, zmienioną umową zmieniającą umowę o partnerstwie, podpisaną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. ⁽⁴⁾ (umowa z Kotonu),
- uwzględniając deklarację rzymską w sprawie harmonizacji przyjętą w dniu 25 lutego 2003 r. w następstwie forum wysokiego szczebla na temat harmonizacji oraz deklarację paryską o efektywności pomocy przyjętą w dniu 2 marca 2005 r.,
- uwzględniając międzynarodową konferencję na temat finansowania rozwoju, która miała miejsce w Monterrey w marcu 2002 r. oraz światowy szczyt zrównoważonego rozwoju w Johannesburgu we wrześniu 2002 r.,
- uwzględniając końcowe sprawozdanie Komisji ds. Statusu Kobiet przyjęte w marcu 2005 r. na 49. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ,
- uwzględniając pochodzące z 2006 r. sprawozdanie w ramach programu rozwoju ONZ zatytułowane „W drodze do równości”,
- uwzględniając raporty Funduszu Rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych na temat sytuacji ludnościowej na świecie w 2005 i 2006 r., zatytułowane odpowiednio: „Obietnica równości: równość płci, zdrowie reprodukcyjne i Milenijne Cele Rozwoju” oraz „Droga do nadziei: kobiety a migracja międzynarodowa”,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽⁵⁾ (zwany dalej instrumentem na rzecz rozwoju),
- uwzględniając statystyki sporządzone w oparciu o sprawozdanie członków Komitetu Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie wyznaczników polityki równości płci w okresie 2004–2005 opublikowane w czerwcu 2007 r. oraz sprawozdanie OECD z 2006 r. w sprawie równości płci i udzielania pomocy,
- uwzględniając strategię lizbońską na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia z marca 2000 r.,
- uwzględniając protokół w sprawie praw kobiet w Afryce, znany również jako protokół z Maputo, który wszedł w życie w dniu 26 października 2005 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dni 5 i 6 grudnia 2007 r. w sprawie przeglądu wdrożenia pekińskiej platformy działania przez państwa członkowskie i instytucje UE, a w szczególności dołączonego do niej sprawozdania opracowanego przez prezydentkę portugalską zawierającego wskaźniki dotyczące kobiet i ubóstwa,

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Oświadczenie w sprawie europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej zostało przyjęte przez Radę w dniu 19 listopada i przez Parlament Europejski w dniu 29 listopada; w dniu 18 grudnia 2007 r. zostało ono podpisane przez przewodniczących Komisji, Rady i Parlamentu Europejskiego.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając międzynarodową konferencję ONZ na temat ludności i rozwoju, która odbyła się w Kairze we wrześniu 1994 r., program działania przyjęty w Kairze, a także następujące po nim dokumenty przyjęte na sesji specjalnej ONZ Kair +5 w sprawie dalszych działań mających na celu wdrożenie programu działania przyjętego w 1999 r.,
 - uwzględniając brukselskie wezwanie do działania w sprawie przemocy seksualnej w trakcie konfliktów i po ich zakończeniu (czerwiec 2006 r.),
 - uwzględniając plan działania z Maputo na okres 2007–2010 dotyczący usprawnienia ram polityki kontynentalnej w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie, przyjęty podczas specjalnej sesji Unii Afrykańskiej we wrześniu 2006 r.,
 - uwzględniając brukselskie ramy działania i zalecenia dotyczące zdrowia mające na celu zrównoważony rozwój, przyjęte przez ministrów zdrowia grupy krajów Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) w Brukseli w październiku 2007 r.,
 - uwzględniając deklarację: „Równość płci: podstawowa sprawa w zmieniającym się społeczeństwie” i odpowiedni program działania przyjęte w trakcie 5. posiedzenia Europejskiej Rady Ministrów,
 - uwzględniając deklarację ministerialną konferencji ministrów ds. równości płci, która odbyła się w Luksemburgu w dniu 4 lutego 2005 r.,
 - uwzględniając przyjętą w dniu 7 grudnia 2004 r. w Sofii decyzję 14/04 Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie w sprawie planu działania OBWE na 2004 r. na rzecz promowania równości płci,
 - uwzględniając plan działania Wspólnoty Narodów na rzecz równości płci na lata 2005–2015,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0035/2008),
- A. mając na uwadze, że w deklaracji wiedeńskiej przyjętej przez światową konferencję ONZ na temat praw człowieka w dniu 25 czerwca 1993 r. stwierdzono, że „prawa człowieka przysługujące kobietom i dziewczętom stanowią niezbywalną, integralną i nieodłączną część powszechnych praw człowieka”,
- B. mając na uwadze, że Konsensus europejski w sprawie rozwoju określa równość płci jako wspólną zasadę, stwierdzając, że „równość płci będzie stanowiła istotny składnik wszystkich polityk i praktyk stosowanych przez UE w stosunkach z krajami rozwijającymi się” (część I art. 19) oraz że umowa z Kotonu wyraźnie podkreśla wartość równości płci, potwierdzając, że „dzięki współpracy poprawie ulegnie dostęp kobiet do wszystkich zasobów niezbędnych do pełnego korzystania przez nie z praw podstawowych” (art. 31),
- C. mając na uwadze, że w katalogu MCR Zgromadzenie Ogólne ONZ zamieściło jako cel pośredni powszechny dostęp do zdrowia reprodukcyjnego do 2015 r.,
- D. mając na uwadze, że w pekińskiej platformie działania poparto włączenie spraw płci do głównego nurtu polityki jako skuteczną strategię propagowania równości płci oraz stwierdzono, że rządy oraz inne podmioty „powinny promować aktywną i widoczną politykę włączania perspektywy kulturowej tożsamości płci do wszystkich strategii politycznych i programów, tak aby przed podjęciem decyzji dokonywana była analiza ich skutków dla kobiet i mężczyzn”,
- E. mając na uwadze, że około dwóch trzecich pracy na świecie wykonują kobiety i dziewczęta, jednak ich udział w dochodach wynosi poniżej 5%; mając na uwadze, że w wyniku pracy kobiet powstaje połowa żywności na świecie, a prawie 74% niezatrudnionych kobiet wykonuje przede wszystkim prace domowe i sprawuje opiekę nad członkami rodziny w domu w porównaniu do 27% niezatrudnionych mężczyzn,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- F. mając na uwadze, że 70 % z 1,3 mld osób żyjących w skrajnej biedzie stanowią kobiety, a ubóstwo jest nie tylko objawem, ale także przyczyną nierównego podziału dochodów, własności, zasobów, pozycji rynkowej i władzy dysponowania zasobami; mając na uwadze, że w ramach współpracy na rzecz rozwoju UE propaguje równość płci i prawa kobiet poprzez dwutorowe podejście polegające na włączaniu kwestii płci do głównego nurtu polityki oraz podejmowaniu szczególnych działań ukierunkowanych na promowanie praw kobiet i równouprawnienie kobiet,
- G. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy jest koniecznym, lecz niewystarczającym warunkiem zwalczania ubóstwa, ponieważ nie stwarza on wystarczających możliwości zatrudnienia i egzystencji,
- H. mając na uwadze, że nierówne traktowanie płci prowadzi zazwyczaj do dalszej dyskryminacji, mającej ujemne skutki dla dobrobytu kobiet, ich rodzin i społeczności, jak również dla możliwości ich rozwoju osobistego,
- I. mając na uwadze, że w wielu krajach działania w dziedzinie równości płci nie są traktowane jako priorytetowe, ponieważ problematyka płci jest uważana za kwestię o znaczeniu drugorzędym, a praktyki kulturowe, religijne i społeczno-gospodarcze są wykorzystywane jako pretekst do utrudniania postępu w zakresie równości płci i praw kobiet,
- J. mając na uwadze, że — jak potwierdzają dowody — równouprawnienie kobiet przyspiesza realizację wszystkich pozostałych MCR dotyczących likwidacji ubóstwa oraz poprawy wskaźników demograficznych, społecznych i gospodarczych,
- K. mając na uwadze, że włączenie kwestii płci do głównego nurtu polityki może sprawić, że społeczeństwa staną się bardziej sprawiedliwe i demokratyczne, a kobiety i mężczyźni będą uznawani za równych we wszystkich aspektach życia, jednak nie zastąpi ono konkretnej polityki na rzecz równości i pozytywnych działań składających się na dwojaki sposób do osiągnięcia celu, jakim jest równość płci,
- L. mając na uwadze, że kształcenie podstawowe i szkolenie dziewcząt i kobiet (w tym kompleksowa edukacja seksualna) stanowią kluczowy element w zwalczaniu ubóstwa i powszechnych chorób, pozwalając im na zwiększanie wiedzy, umiejętności i pewności siebie w celu pełnego uczestnictwa w społeczeństwie i polityce,
- M. mając na uwadze, że zapewnienie kobietom zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i pełne korzystanie przez nie z praw w tym zakresie stanowią warunek wstępny osiągnięcia równości płci, ponieważ zdolność kontrolowania przez kobiety własnej płodności ma podstawowe znaczenie dla ich równouprawnienia, a także ponieważ kobiety potrafiące planować rodzinę są w stanie planować również inne dziedziny życia, zdrowe kobiety mogą być bardziej produktywne, a ochrona praw reprodukcyjnych — takich jak planowanie rodziny pod względem terminu urodzenia dziecka, odstępów między poszczególnymi porodami, podejmowania decyzji dotyczących reprodukcji w sposób wolny od dyskryminacji, przymusu i przemocy — dają wolność pełniejszego i równego uczestnictwa w społeczeństwie,
- N. mając na uwadze, że podstawowe znaczenie ma zapewnienie organizacjom kobiecym pomocy finansowej i technicznej w celu propagowania programów skierowanych do najbardziej narażonych członków społeczności, w tym migrantek, kobiet przesiedlonych i kobiet-uchodźców, w szczególności dostarczenie sprzętu i odpowiedniej technologii do przetwarzania żywności i zmniejszenia obciążenia pracą, ułatwienie kobietom dostępu do własności gruntu i poprawa dostępu oraz uczęszczania dziewcząt do szkoły,
- O. mając na uwadze, że kobiety są narażone na dyskryminację w sferze małżeńskiej, a także w dziedzinie dostępu do własności nieruchomości i gruntowej, do zasobów i kontroli nad nimi,
- P. mając na uwadze, że wielu kobietom odmawia się dostępu do podstawowych usług zdrowotnych, wykształcenia na wszystkich poziomach, niezależności ekonomicznej, kariery zawodowej, udziału w procesach podejmowania decyzji itp.,
- Q. mając na uwadze, że w pewnych kulturach nadal utrzymują się przesady wynikające z tradycji i przesady religijne, ograniczające dostęp dziewcząt i młodych kobiet do nauki i dyskryminujące je pod tym względem,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- R. mając na uwadze, że co najmniej 130 milionów kobiet zostało zmuszonych do poddania się okaleczeniu narządów płciowych lub innym brutalnym tradycyjnym praktykom, a corocznie kolejne 2 miliony kobiet staje w obliczu zagrożenia poważnym naruszeniem swojej integralności fizycznej i praw człowieka,
- S. mając na uwadze, że migrantki są bardziej zagrożone przymusową pracą i narażone na wykorzystywanie seksualne niż mężczyźni, a także że są bardziej skłonne do akceptacji niepewnych warunków pracy,
- T. mając na uwadze, że w krajach, w których po zakończeniu konfliktu następuje proces odbudowy i reintegracji, mechanizmy instytucjonalne i zaangażowanie w sprawę równości płci stanowią skuteczny pierwszy krok w kierunku ochrony i promocji praw kobiet; mając na uwadze, że zaangażowanie wszystkich istotnych podmiotów, takich jak rządy i przedstawiciele polityczni, organizacje pozarządowe, grupy społeczeństwa obywatelskiego, naukowcy, a także bezpośredni udział grup i sieci kobiecych stanowią podstawowy warunek wstępny osiągnięcia wspólnego i zrównoważonego rozwoju,
- U. mając na uwadze, że w Afryce Subsaharyjskiej 57 % dorosłych osób zarażonych HIV/AIDS stanowią kobiety, a prawdopodobieństwo zakażenia młodych kobiet w wieku od 15 do 24 lat jest ponad trzykrotnie większe niż prawdopodobieństwo zakażenia młodych mężczyzn,
- V. mając na uwadze, że między mężczyznami i kobietami istnieje luka informacyjna na temat sposobów przenoszenia HIV/AIDS oraz środków ochrony, którą dodatkowo powiększa atmosfera dyskryminacji i przemocy na tle płciowym; mając na uwadze, że edukacja w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz informacje i dostęp do usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego stanowią najlepszą gwarancję zapobiegania HIV/AIDS i innym chorobom przenoszonym drogą płciową,
- W. mając na uwadze, że nadal corocznie 536 000 kobiet umiera w czasie ciąży, porodu lub połogu (z czego 95 % przypadków ma miejsce w Afryce i Azji), a na każdą umierającą kobietę przypada 20 lub więcej kobiet, które cierpią z powodu poważnych powikłań — począwszy od chronicznych infekcji do powodujących inwalidztwo uszkodzeń, takich jak przetoka położnicza, których można by łatwo uniknąć poprzez powszechny dostęp do podstawowej opieki położniczej i pogotowia położniczego oraz usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego,
- X. mając na uwadze, że według analizy Międzynarodowego Instytutu Badawczego Polityki Żywnościowej (IFPRI) istnieje silny związek między stanem wyżywienia dzieci a siłą podejmowania decyzji przez kobiety w gospodarstwie domowym, zgodnie z którym kobiety posiadające niższy statut i nie mające prawa do współdecydowania często same są niedożywione; mając na uwadze, że dzięki lepszemu odżywianiu dałoby się zapobiec znacznej części przypadków śmierci wśród dzieci i pomóc w osiągnięciu MCR, jakim jest obniżenie umieralności dzieci,
- Y. mając na uwadze, że skuteczność niektórych dotychczasowych projektów jest utrudniana przez słabości charakterystyczne dla poszczególnych krajów: niestabilną administrację lokalną i krajową, skorumpowane rządy i brak doświadczenia i wykształconego personelu, który zająłby się problemami związanymi z usamodzielnianiem kobiet i równością płci,
- Z. mając na uwadze, że zwiększone ryzyko wystąpienia klęsk żywiołowych, a także wywołane lokalnymi lub regionalnymi przyczynami procesy ubożenia zasobów dotyczą w nieproporcjonalny sposób grupy poszkodowane społecznie,
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju jako kolejny etap „Programu działania na rzecz włączenia kwestii równości płci do wspólnotowej współpracy w dziedzinie rozwoju” na lata 2001–2006;
 2. ubolewa, że odkąd Rada w swojej rezolucji z dnia 20 grudnia 1995 r. po raz pierwszy uznała uwzględnienie perspektywy płci we współpracy na rzecz rozwoju za podstawę polityki rozwoju prowadzonej przez Wspólnotę i państwa członkowskie, w międzyczasie nie podjęto satysfakcjonujących działań w praktyce;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

3. podkreśla, że rozumienie roli kobiet w powojennych społeczeństwach oraz ich wkładu w odbudowę powojenną musi wykraczać poza ogólne stwierdzenie o „doświadczeniach wojennych kobiet” oraz że należy uznać szczególny i zróżnicowany charakter doświadczeń kobiet;
4. ubolewa nad faktem, że większość krajowych dokumentów strategicznych dotyczących instrumentu na rzecz rozwoju odnosi się do spraw płci jako dziedziny przekrojowej, nie wskazując żadnych specjalnych celów lub działań związanych z kwestiami płci; zdecydowanie wzywa, aby do przyszłych strategii włączyć cele i działania uwzględniające kwestie płci;
5. z zadowoleniem przyjmuje żądanie Komisji, aby UE wspierała państwa trzecie w wypełnianiu i wprowadzaniu w życie międzynarodowych zobowiązań, takich CEDAW, kairski program działania, pekińska platforma działania oraz deklaracja ONZ w sprawie milenijnych celów rozwoju;
6. podkreśla pogląd Komisji, że środki finansowe przeznaczone konkretnie na wsparcie procesu włączania kwestii płci do współpracy na rzecz rozwoju są minimalne w porównaniu ze środkami przeznaczanymi na inne cele horyzontalne; ubolewa, że jedynie 5 % środków instrumentu na rzecz rozwoju przeznaczonych na program tematyczny „Inwestowanie w ludzi” (2007–2013) jest przydzielane na kwestie równości płci oraz że w regionalnych i krajowych dokumentach strategicznych brakuje przeglądu przeznaczenia środków budżetowych na sprawy równości płci, ponieważ kwestie płci wspomniane są jedynie przekrojowo, nie podaje się zatem szczegółów finansowych;
7. wyraża zaniepokojenie nową strukturą pomocy udzielanej przez Komisję, która preferuje wspieranie budżetu, ponieważ może to stwarzać dodatkowe trudności przy ocenie postępów w zakresie równouprawnienia;
8. uważa ogólne podejście Komisji za dobrą podstawę, dzięki której UE i jej państwa członkowskie mogłyby włączać problematykę płci do swoich programów współpracy na rzecz rozwoju w celu osiągnięcia równości płci i emancypacji kobiet jako głównego instrumentu wspierania praw człowieka i likwidacji ubóstwa, ale zwraca uwagę, że wciąż jest miejsce na wprowadzenie ulepszeń, w szczególności w zakresie analizy danych, aby zapobiec podjęciu działań, które mogą zaszkodzić pozycji kobiet;
9. uważa, że skuteczność włączania problematyki płci do polityki w zakresie współpracy na rzecz rozwoju zależy od uwrażliwienia państw członkowskich i zaangażowanych instytucji UE na kwestie dotyczące płci; jego zdaniem wynika z tego, że osiągnięcie celów określonych w planie działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn na lata 2006–2010 (COM(2006) 0092) w UE jest koniecznym warunkiem wstępnym dla skutecznego włączania problematyki płci do współpracy na rzecz rozwoju;
10. podkreśla potrzebę skoncentrowania się nie tylko na kobietach, ale także na stosunkach między płciami, zwłaszcza na stosunkach społecznych między mężczyznami i kobietami, które powodują nierówne traktowanie płci i kontynuują to zjawisko; uważa w konsekwencji, że celem projektów powinny być nie tylko kwestie dotyczące kobiet, lecz również te odnoszące się do mężczyzn;
11. podkreśla, że proces globalizacji powinien oznaczać dla ubogich krajów nowe możliwości i uwzględnić specjalne potrzeby kobiet, ponieważ kobiety często stanowią niewykwalifikowaną siłę roboczą i znajdują się w związku z tym w niekorzystnej sytuacji społecznej;
12. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych propozycji dotyczących stworzenia możliwości zatrudnienia i konkretnych możliwości egzystencji dla wysokiej liczby niewykształconych kobiet w krajach rozwijających się w kontekście coraz bardziej zglobalizowanego świata;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podejmowania w ramach współpracy na rzecz rozwoju działań mających konkretne i wymierne skutki dla stosunków między płciami, poprzez zmianę przepisów prawnych, instytucji i istniejących wzorców patriarchalnych, zwiększenie środków budżetowych i poprawę warunków społecznych i gospodarczych dla kobiet;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

14. wzywa państwa członkowskie i Komisję, jako pracodawców w krajach rozwijających się, do uwzględnienia zasady godziwej pracy, zwłaszcza poprzez podniesienie płac zgodnie z zaleceniem nr 135 Międzynarodowej Organizacji Pracy z dnia 22 czerwca 1970 r., dotyczącym ustalania płacy minimalnej ze szczególnym uwzględnieniem krajów rozwijających się;
15. z zadowoleniem przyjmuje propozycje promowania ochrony praw pracowniczych i obywatelskich pracowników dorywczycy oraz propagowania udziału kobiet w ruchach związkowych w celu skuteczniejszego łagodzenia problemów kobiet, z jakimi muszą się uporać w pracy zawodowej;
16. wzywa Komisję, aby podczas przygotowywania strategii politycznych w zakresie współpracy na rzecz rozwoju popierała środki służące poprawie statusu prawnego kobiet, nadal promowała równy dostęp do godziwej pracy, podstawowe prawa człowieka i prawa socjalne oraz aby zwracała szczególną uwagę na rosnącą liczbę imigrantek i ich coraz trudniejszą sytuację, by kobiety nie stały się nową wyzyskiwaną klasą społeczną;
17. wzywa Komisję do oceny potencjalnych skutków umów o partnerstwie gospodarczym z perspektywy kwestii płci;
18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia spójności między polityką współpracy na rzecz rozwoju i innymi obszarami polityki Wspólnoty (takimi jak polityka handlowa i rolna) w celu zapobieżenia negatywnym ingerencjom międzysektorowym, w szczególności w odniesieniu do środków służących równouprawnieniu kobiet;
19. zwraca uwagę, że wpływ kobiet na planowanie ich własnego życia jest zależny od ich wykształcenia; podkreśla znaczenie uwzględniających sprawy płci programów edukacyjnych skierowanych do kobiet i mężczyzn;
20. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy kwestii płci na każdym etapie tworzenia, wdrażania i oceny polityki w celu zagwarantowania, że wszystkie formy dyskryminacji płciowej zostały wyeliminowane oraz w celu ochrony i propagowania praw człowieka przysługujących kobietom;
21. wzywa Komisję do opracowania oceny skutków, jakie nowe sposoby pomocy wywierają na sytuację kobiet, z uwzględnieniem faktu, iż w coraz mniejszym stopniu uwaga skupiona jest na kwestiach dotyczących kobiet i równości płci, częściowo w wyniku tej nowej tendencji rozwojowej;
22. z zadowoleniem przyjmuje apel Komisji o opracowanie uwzględniających kwestie płci wskaźników wydajności oraz wzywa do włączenia takich wskaźników do wszystkich krajowych dokumentów strategicznych dotyczących instrumentów na rzecz rozwoju i europejskiego funduszu rozwoju, a także do oceny wyników w trakcie średniookresowych i końcowych przeglądów tych strategii; wzywa Komisję do opracowania niekosztownych, przejrzystych i nadających się do wykorzystania parametrów w formie wskaźników wymiernych ilościowo i jakościowo, tak aby móc dokonywać regularnej i skutecznej oceny postępów w osiągnięciu równości płci i równouprawnienia kobiet; zachęca Komisję, aby w dialogu z krajami trzecimi podnosiła świadomość znaczenia porównywalnych danych podzielonych ze względu na płeć; popiera wskaźniki, podzielone ze względu na płeć, zawarte w załączniku (część VII) (SEC(2007)0332) do ww. komunikatu Komisji w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju jako dobrą podstawę do opracowania kompleksowych instrumentów pomiaru wyników;
23. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że strategia Komisji uwzględnia zjawisko przemocy na tle płciowym;
24. podkreśla, że przemoc wobec kobiet to problem, który wymaga podejścia skoncentrowanego nie tylko na kobietach, lecz również na mężczyznach; przyjmując z zadowoleniem programy adresowane do kobiet-ofiar, apeluje jednak do Komisji i państw członkowskich o opracowanie programów adresowanych do mężczyzn-sprawców, by w ten sposób zająć się również przyczynami, a nie tylko skutkami tego zjawiska;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

25. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą poszerzania wiedzy na temat problemu przemocy wobec kobiet poprzez zwiększenie informacji na ten temat w środkach przekazu oraz szkolenie pracowników wojska, organów ochrony porządku publicznego i wymiaru sprawiedliwości; apeluje jednak, aby zwrócić większą uwagę na działania dotyczące handlu ludźmi, tortur i szkodliwych tradycyjnych praktyk, w szczególności okaleczania kobiecych organów płciowych, zbrodni popełnianych w imię honoru oraz przedwczesnych i przymusowych małżeństw, oraz nalega na zwiększenie liczby kobiet pracujących w instytucjach zajmujących się bezpośrednią pomocą dla ofiar tych praktyk;

26. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ww. komunikat Komisji w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju podkreśla wzrost zachorowań na HIV/AIDS wśród kobiet; jest zdania, że należałoby wyraźnie wezwać państwa członkowskie do wypełnienia podjętych przez nie w tym obszarze zobowiązań finansowych;

27. zachęca Komisję Europejską i państwa członkowskie do opracowania specjalnych, ograniczonych terminem i wymiernych zobowiązań — wspartych przydzieleniem na nie odpowiednich środków — w celu zapewnienia do 2010 r. powszechnego dostępu do ośrodków zapobiegania i leczenia HIV/AIDS oraz opieki i wsparcia dla wszystkich kobiet i dziewcząt;

28. z zadowoleniem przyjmuje wyraźne potwierdzenie w ww. komunikacie Komisji w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju związku między polityką i programami w zakresie HIV/AIDS a polityką i usługami w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i praw w tej dziedzinie;

29. wzywa Komisję do wzmocnienia swojej przywódczej roli politycznej w zakresie polityki zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i praw w tej dziedzinie oraz do zwiększenia jej funduszy, aby pomóc krajom w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju, a zwłaszcza powszechnego dostępu do zdrowia reprodukcyjnego ujętego w piątym milenijnym celu rozwoju, jakim jest poprawa opieki zdrowotnej nad matkami, a także do zajęcia się obecnie pomijanymi kwestiami zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego kobiet i ich praw w tej dziedzinie, takich jak przetoka położnicza lub pourazowa;

30. zwraca uwagę, że dyskryminacja kobiet i dziewcząt przyczynia się do zwiększenia ryzyka zakażenia wirusem HIV/AIDS, ponieważ ich niska pozycja społeczna utrudnia im decydowanie o własnym losie w kwestiach seksualności;

31. z całą mocą potępia status kobiet znajdujących się w potrzasku szariatu, który traktuje je dosłownie jak własność, oraz uważa, że ucisk ten stanowi diametralne przeciwieństwo wszystkich zasad, które Parlament uznaje w niniejszej rezolucji za mające nadrzędne znaczenie;

32. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ww. załącznik do komunikatu Komisji w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju uznaje znaczenie wspierania badań nad mikrobiocydami i szczepionkami (które dla kobiet stanowią najbardziej obiecującą technologię) i wzywa UE, aby nadal dbała o włączenie szczepionki przeciw HIV/AIDS i badań i rozwoju w zakresie mikrobiocydów do szerszych programów rozwoju i równości płci;

33. uważa, że usamodzielnianie kobiet poprzez zapewnienie im pełnego dostępu do informacji, usług i produktów związanych ze zdrowiem seksualnym i rozrodczym umożliwia im negocjowanie bezpiecznego seksu i ochronę przed zakażeniem chorobami przekazywanymi drogą płciową, w tym HIV; popiera środki proponowane przez Komisję, które chronią kobiety przed chorobami przekazywanymi drogą płciową, a w szczególności wsparcie finansowe na rozwój mikrobiocydów i szczepionek, jak również środki dotyczące zdrowia rozrodczego i praw z nim związanych;

34. zachęca państwa członkowskie, aby propagowały włączenie kwestii zapobiegania zarażeniu dziecka przez matkę do pakietu kompleksowego podejścia do walki z HIV/AIDS;

35. podkreśla znaczenie umieszczenia kobiet w centrum działań związanych z dostawą wody, warunkami sanitarnymi i higieną oraz zwraca zatem uwagę na znaczenie rozszerzenia dostępu do bezpiecznej wody pitnej, odpowiednich urządzeń sanitarnych i wody do użytku w produkcji;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

36. stanowczo krytykuje fakt, że zwalczanie uwarunkowanej tradycją przemocy wobec kobiet nie znalazło się wśród działań, jakie zawiera strategia Komisji; potępia wszelkie prawne, kulturowe i religijne praktyki, które dyskryminują kobiety, wyłączają je z uczestnictwa w życiu politycznym i publicznym oraz izolują je w ich codziennym życiu, a także praktyki, które przyzwalają na gwałt, przemoc domową, przymusowe małżeństwa, nierówne prawa w procedurze rozwodowej, zabójstwa honorowe, jakkolwiek obowiązek przestrzegania przez kobiety wbrew ich woli specjalnych zasad ubierania się, prześladowanie za niepoddawanie się normom i zasadom związanym z płcią, handel ludźmi i przymusową pracę; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwalczania takich praktyk w polityce współpracy na rzecz rozwoju; wzywa Komisję do prowadzenia niestrudzonych działań wspierających programy informacyjne i pomocowe, które podnoszą ogólną świadomość i zmieniają klimat opinii publicznej w programowaniu krajowym, a także do nadania środkom podejmowanym w celu zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet, w tym brutalnych, uwarunkowanych tradycją praktyk, rangi kryterium dobrego sprawowania rządów przez kraje partnerskie;

37. zauważa z niepokojem, że w zeszłorocznym raporcie UNFPA na temat sytuacji ludnościowej na świecie przyznano, iż na świecie występuje ogólny deficyt 60 000 000 kobiet oraz że brak kobiet wynika z prenatalnej selekcji płciowej, aborcji i dzieciobójstwa;

38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia brukselskiego wezwania do działania w sprawie przemocy seksualnej w trakcie konfliktów i po ich zakończeniu;

39. wzywa Komisję, aby nadała priorytet zdrowiu seksualnemu i reprodukcyjnemu i prawom w tej dziedzinie na obszarach objętych kryzysem lub konfliktem, w tym zwalczaniu przemocy na tle seksualnym, w trakcie fazy działań humanitarnych oraz podczas odbudowy powojennej;

40. podkreśla potrzebę uzupełnienia obrazu kobiety jako słabej ofiary o wizerunek kobiet jako bardzo zróżnicowanej grupy podmiotów społecznych posiadających cenne zasoby i zdolności oraz własne programy; zwraca uwagę, że kobiety wywierają wpływ na przebieg wydarzeń, a ich działania muszą kształtować proces rozwoju;

41. uważa, że udział kobiet w procesach podejmowania decyzji na wszystkich szczeblach jest niezbędnym warunkiem dobrego sprawowania rządów i z zadowoleniem przyjmuje wszelkiego rodzaju środki wspomagające, takie jak zachęty do osiągania pułapów, poparcie dla ruchów i organizacji kobiet oraz aktywne wspieranie praw kobiet w krajowych dokumentach strategicznych; podkreśla potrzebę zwiększenia roli kobiet w procesie podejmowania decyzji politycznych oraz zapewnienia pełnego udziału i zaangażowania kobiet we wszystkich staraniach na rzecz wspierania pokoju i rozstrzygnięcia konfliktów; ponadto popiera zalecenia UNSCR 1325 (2000);

42. wzywa UE do zwiększenia wysiłków mających na celu wdrożenie rezolucji UNSCR 1325 (2000), która apeluje o większe uczestnictwo kobiet na wszystkich poziomach podejmowania decyzji w sprawie rozwiązywania konfliktów i procesów pokojowych;

43. podkreśla, że gwałt jest wykorzystywany jako broń w wojnie i że zjawiskiem tym należy zająć się za pomocą programów wsparcia dla ofiar;

44. wzywa Komisję Europejską, aby dołożyła wszelkich starań w celu pełnego uwzględnienia kwestii równości płci w programach krajowych; podkreśla, że w dalszym ciągu konieczne są znaczące wysiłki w dziedzinie włączenia problematyki płci do praktyki unijnej współpracy na rzecz rozwoju; wzywa Komisję do przestrzegania zasad równowagi płci w delegacjach Komisji, powołując na stanowiska więcej kobiet, w tym na stanowiska kierownicze, np. szefa delegacji;

45. podkreśla potencjał mikrokredytów jako narzędzia, które polityka współpracy na rzecz rozwoju może wykorzystać do promowania rozwoju społeczności lokalnych i równouprawnienia kobiet;

46. wzywa Komisję do opracowania strategii politycznych, które zachęcą kobiety do tworzenia grup samopomocy i usamodzielniania się oraz, we współpracy z organizacjami międzynarodowymi (takimi jak Finance PlaNet), do rozszerzania sieci mikrofinansowania, aby więcej kobiet mogło otrzymać pożyczki umożliwiającej im poprawę swojej sytuacji ekonomicznej;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

47. wzywa Komisję do przedstawienia jasnych informacji dotyczących dostępnych mechanizmów monitorowania i oceny wdrożenia niniejszej strategii, w tym dotyczących kontroli środków finansowych i zasobów ludzkich, jakie zostaną przyznane w celu zapewnienia ich skutecznego wdrożenia;
48. podkreśla, że na szczeblu krajowym osiągnięcie równości płci jest bardziej prawdopodobne, jeśli dostępne będą wystarczające środki finansowe i specjaliści ds. równości płci wchodzący w skład grup zajmujących się projektem, w szczególności ze społeczności lokalnych;
49. wzywa Komisję, aby zapewniła członkom swojego personelu pracującym w krajach rozwijających się szkolenie w zakresie kwestii płci;
50. z zadowoleniem przyjmuje środki zaproponowane przez Komisję w dziedzinie edukacji, ponieważ uważa, że usamodzielnianie się kobiet dzięki wyższemu poziomowi wykształcenia poprawia sytuację zarówno kobiet, jak i ich dzieci;
51. podkreśla potrzebę dalszego wspierania dostępu dziewcząt do kształcenia i do szkoleń zawodowych na wszystkich poziomach, aby zapobiec przedwczesnemu porzucaniu nauki i wspierać sprawiedliwe i wysokiej jakości polityki edukacyjne poprzez szkolenie nauczycieli w zakresie płci i poparcie reformy programów nauczania w celu włączenia do nich równości płci, zagadnień zdrowia seksualnego i rozrodczego oraz usamodzielniania się kobiet, zwłaszcza że w większości krajów rozwijających się dziewczęta nadal są dyskryminowane w odniesieniu do dostępu do edukacji;
52. zwraca uwagę, że w strategii w rozdziale „Działania UE na arenie międzynarodowej i na szczeblu regionalnym” nie sformułowano niestety stanowiska UE w sprawie reformy ONZ w dziedzinie równości płci;
53. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Partnerstwa KE/NZ na rzecz równości płci z myślą o rozwoju i pokoju ⁽¹⁾, podkreśla zainteresowanie Parlamentu Europejskiego otrzymywaniem informacji o pracy wykonywanej przez to partnerstwo i zaangażowaniem w nią;
54. podkreśla znaczenie dążenia do koordynacji darowizn na rzecz włączania kwestii płci do głównego nurtu oraz poprawy dialogu i komunikacji w celu osiągnięcia wspólnego rozumienia koncepcji płci i odpowiedniej metodologii;
55. wzywa Radę do mianowania Europejskiego Wysłannika ds. Ochrony Praw Kobiet, który wzmocniłby zaangażowanie UE na rzecz emancypacji kobiet w ramach polityki zagranicznej i rozwoju oraz który wspierałby osiągnięcie milenijnych celów rozwoju poprzez zwrócenie szczególnej uwagi na równość między kobietami i mężczyznami na całym świecie, na zmniejszenie śmiertelności okołoporodowej oraz zwalczanie ubóstwa;
56. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, aby powiązać wypłatę środków w ramach wsparcia budżetowego z kryteriami wyników, ocenianych na podstawie wskaźników osiągnięć zestawionych według płci; twierdzi jednak, że decyzje piętnujące niekompetentne władze administracyjne muszą być podejmowane z zachowaniem ostrożności, aby nie wpływały negatywnie na końcowych beneficjentów pomocy, to jest na kobiety;
57. podkreśla, że do zmniejszenia dyskryminacji kobiet przyczynia się nie tyle ich udział, co celowe i właściwe starania na rzecz pokonania przez kobiety wszystkich barier utrudniających ich uczestnictwo;
58. podkreśla, że dobre zarządzanie obejmuje poszanowanie podstawowych swobód i traktowanie praw kobiet i równouprawnienia jako zasadniczych, podstawowych praw oraz że ma to kluczowe znaczenie dla osiągnięcia MCR i innych celów rozwoju;
59. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ „Partnerstwo KE/NZ na rzecz równości płci z myślą o rozwoju i pokoju” jest inicjatywą, w której uczestniczą: Komisja Europejska (KE), Fundusz ONZ na rzecz kobiet (UNIFEM) oraz międzynarodowy ośrodek szkoleniowy Międzynarodowej Organizacji Pracy (ITC/O). Powstała ona w następstwie konferencji zorganizowanej wspólnie przez Komisję Europejską i UNIFEM w listopadzie 2005 r., poświęconej sprawom rozwoju i promocji równości płci w nowych instrumentach pomocy i partnerstwach.